

מסורת הש"ס

א) וני הערך גיסקן... ב) ונמי מפרסי... ג) מילתא פירא... ד) וזיל ופסא... ה) וני ופסא... ו) וני ופסא... ז) וני ופסא... ח) וני ופסא... ט) וני ופסא... י) וני ופסא...

גילוי הש"ס

גם' וכתבו לו... כ"ק פיר סתם ט'

הנהרות הב"ח

א) נמי תתני... ב) דתני... ג) רבי דר' רבי... ד) ונמי ופסא... ה) וני ופסא... ו) וני ופסא... ז) וני ופסא... ח) וני ופסא... ט) וני ופסא... י) וני ופסא...

הנהרות מדר"ב

א) גם' מ"ט... ב) כמס' ונלמנו... ג) כמס' ונלמנו... ד) כמס' ונלמנו... ה) כמס' ונלמנו... ו) כמס' ונלמנו... ז) כמס' ונלמנו... ח) כמס' ונלמנו... ט) כמס' ונלמנו... י) כמס' ונלמנו...

מוסף רש"י

זאטוטי... ושינוי נלמנו... ב"ב

רבינו חננאל

ב) למתניתין... ג) למתניתין... ד) למתניתין... ה) למתניתין... ו) למתניתין... ז) למתניתין... ח) למתניתין... ט) למתניתין... י) למתניתין...

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

ט.ו

תורה אור השלם

- 1. וני הערך גיסקן... 2. ונמי מפרסי... 3. מילתא פירא... 4. וזיל ופסא... 5. וני ופסא... 6. וני ופסא... 7. וני ופסא... 8. וני ופסא... 9. וני ופסא... 10. וני ופסא... 11. וני ופסא... 12. וני ופסא... 13. וני ופסא... 14. וני ופסא... 15. וני ופסא...

בשלמא תורה איכא יג' שהדוחא. וקשה אמאי מפסלא דכ"י וכלא אילו היה חסר כל אלו ה'השלם מיוצא לא מפסול דכ"י כדאמרין בגיטין (דף טז.) ספר מורה שחקר יריעה אחת אין קורין זו משמע דווקא יריעה אחת סמוך אחד לא ודחא הקונטרס לומר דגרע דאפי' כשכחא כחבו מרגום

מכשהוא לא נכתב כלל ויש לומר דהכא לא נא כלל להשמיענו דהו' טעות וז"ל להגיהו:

באן בגמילה כאן בשאר ספרים. וקשה דהן דרייתא כמאן ממוקמא לא כרנן שמעון בן גמליאל ולא כרנן דלי רבנן א"כ היה ליה לומיני דמתני' מגילה גבי תפילין ומוזות שזין נכתבין אלף אשורית וכרנן שמעון בן גמליאל לא ממוקמא דהכי הוא ממיר אף יונית וזין לומר דהכי מילי נשאר ספרים [מתני' רש"י] יונית אלף בגמילה מורה שז"ל אשורית זה אינו דהא דפסקי שני (דף טז.) אמרי רב ושמואל דלנו יונית לכל ספר ומסקי דליהו אמור כרש"י ומסקי נמי הם קא משמע לן דאף בגמילה נמי אמרי מלמיהו ועל כרחק לרין לומר שזה המתיר אין סוכר דרנן שמעון בן גמליאל קאי כיומיה דרב ושמואל דלקמן אלף סוכר ליה דרנן שמעון בן גמליאל לא המיר בגמילה אלף אשורית ומשום דכתיב דכו כמס' וכלשונא ורב ושמואל דלקמן סכינא להו [כשיושב] א"כ איש אמר הווא בשאר ספרים [ב] ויהודה היא. וקשה דהא דפסקי כל כתיב (שם דף קטו:) וס' אמרי רב אשי (ו) אין בין ספרים למגילה אלף שהספרים נכתבין בכל אופן ומגילה לרין אשורית כספר וידיו אלמא דנשאר ספרים לא לרין אשורית וספר ודיו וס' בן מנא ליה לרב אשי לומר דר' יהודה מתמיר ומתירין כולי האי והא לא אשכח הם שום מנא דפליגי עליה וי"ל דהיהו דכל כתיב (ג"ו ס' ט) מיירי לענין הגלה מפני הדליקה דווקא והכי קאמר נשאר ספרים יש להגילה אע"ג דנכתבין בכל אופן שהי' יש בהן כמה שמות קדושים אלף בגמילה שזין דה שום אומריה אין להגילה אלף אס כמורה הלכתה והכא מיירי להכשיר לקרות בהן: אלהים בראשית. פ"ה שאלם כתבו בראשית גר' הוא ושמ' רשיות הן וקשה שהי' בראשית אין שם כלל אלף בתחלה ועוד שכתבו לו נלמנו יונית בתחלה וי"ל שהיונים היו ידועים שלעולם יש להזכיר הבורא בתחלה ואס' בן אלו כתבו בראשית קודם היה אמר דשמי רשיות הן והמיתה הראשונה היו בורא אחד ולהלכה היו השמי משום הכי הפכו לו: ע"ל נושא אדם, פן יאמר להם וי' לא היה לו למשה רבנס סוף או גמל: (ו) ואמרו בני ישראל. וקשה אמאי לא כתבו לו וישלח את אצילי בני ישראל כדכתיב בסמוך והיו לשון גדולה ויש לומר לפי שלא רצו לשקר ולכן כתבו לו ואצטויי בנקום עברי ונמקום אצילי דמשמע לשון גדולה כמו וצו ע'ס (כ"ח דף ק"א:) ושמענו נמי לשון השפלה כדאמרין המס' האומר לאלה תרבי (שפיה מד) זו נבל שהוא וצו של עולם פי' עומק ומתחמו ועפלה מכל ארצות כדאמרין נמי הם (שם דף ק"ב:) הלכן נקרא שמה נבל שכל ממי מכול ונעורו שם (ונחסי דף ק"ג:)

נופן. כמיה: כאן בגופן שלנו. ממתין דקמי כלל לשון שלל שינה את הכתב אלף שנייה את הלשון וברייתא בגופן שלהן: סא. דלמר עדי שכתבו ככתב אשורית: רבן שמעון בן גמליאל היא. דפליגי לדרכין במתניתין: אי רבן שמעון בן גמליאל. אלא לא קשיא עד שיכתבו אשורית: אלא לא קשיא

באן בגופן שלנו כאן בגופן שלהן אמר ליה אבי במאי אוקימתא להדיא בגופן שלהן מאי איריא מקרא שכתבו תרגום ותרגום שכתבו מקרא אפילו מקרא שכתבו מקרא ותרגום שכתבו תרגום נמי דהא קתני עד שיכתבו אשורית על הספר בריו אלא לא קשיא הא רבנן הא רש"י. אי רש"י הא איכא יונית אלא לא קשיא כאן בספרים כאן בתפילין ומוזות תפילין ומוזות מ"ט משום דכתיב בהו' והיו בהוייתן יהו מאי תרגום שכתבו מקרא איכא בשלמא תורה איכא אלא לא קשיא כאן בגמילה כאן בספרים כתיב בהו' והיו בהוייתן יהו מאי תרגום שכתבו מקרא איכא בשלמא תורה איכא אלא לא קשיא כאן בגמילה כאן בספרים מאי תרגום שכתבו מקרא איכא אמר רב פא' וינשמע פתגם המלך רב נחמן בר יצחק אמר וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן רב אשי אמר כי תניא היהו בשאר ספרים ורבי יהודה היא דתניא תפילין ומוזות אין נכתבין אלא אשורית ורבותינו התירו יונית והכתבין והיו אלא אימא ספרים נכתבין בכל לשון ורבותינו התירו יונית התירו מכלל דתנא קמא אסר אלא אימא רבותינו לא התירו שיכתבו אלא יונית ותניא א"ר יהודה אף כשהתירו רבותינו יונית לא התירו אלא בספר תורה ומשום מעשה דתלמי המלך (ב) דתניא מעשה בתלמי המלך שכינס שבועים ושנים וקנים והכניסן בשבועים ושנים בתים ולא גילה להם על מה כינסן ונכתב אצל כל אחד ואחד ואמר להם כתבו לי תורת משה רבכם נתן הקב"ה בלב כל אחד ואחד עצה והסכימו כולן לדעת אחת (ג) וכתבו לו (ד) אלהים בראשית (ה) אעשה אדם בצלם ובדמות יי' וכל ביום הששי וישבות ביום השביעי (ז) ונקבה בראו ולא כתבו בראם (ח) הבה ארדה ואבלה שם שפתם (ט) ותצחק שרה בקרובה (י) כי באפם הרגו שור וברצונם עקרו אבום (יא) ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על גושבו בני אדם (יב) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים (יג) ובשאר ארצות ארבע מאות שנה (יד) וישלח את אמוטו בני ישראל (טו) ואל אמוטו בני ישראל לא שלח ידו לא

בנקום עברי ונמקום אצילי דמשמע לשון גדולה כמו וצו ע'ס (כ"ח דף ק"א:) ושמענו נמי לשון השפלה כדאמרין המס' האומר לאלה תרבי (שפיה מד) זו נבל שהוא וצו של עולם פי' עומק ומתחמו ועפלה מכל ארצות כדאמרין נמי הם (שם דף ק"ב:) הלכן נקרא שמה נבל שכל ממי מכול ונעורו שם (ונחסי דף ק"ג:)

והא איכא יוני לרנן שמעון בן גמליאל שהוא סתרי, למה שנה עד שיכתבו אשורית בלבד. אלא לא קשיא. מתניתין למתניתין דהם רב אשי, בשאר ספרים וזוהי ספר תורה ור' יהודה היא. דתניא ספרים נכתבין בכל לשון ורבותינו [התירו] שיכתבו יונית כר', אבל תפילין ומוזות דברי הכל אשורית וכתב בהו' דהו', בהוייתן יהו. ותניא אמר ר' יהודה אף כשהתירו רבותינו יונית לא התירו אלא בספר תורה משום מעשה דתלמי המלך, שכינס ע"ב וקנים ע"ב בתים אמר להם כתבו לי תודתכם נתן

אין שמואל את בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה

א) נמי תתני... ב) דתני... ג) רבי דר' רבי... ד) ונמי ופסא... ה) וני ופסא... ו) וני ופסא... ז) וני ופסא... ח) וני ופסא... ט) וני ופסא... י) וני ופסא...